

εροκριτοῦ Τορκουεμάδα, τὴν τοῦ Ἀγγέλου ἥτις περικλείει εἰκόνας τοῦ Κάνου καὶ τοῦ Μουρίλλου, καὶ ἄλλα πολλά, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι οἱ ἀναγνώσται μου θὰ ἐκουράσθησαν περισσότερον ἐμοῦ καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀπαλλάττω ἀπὸ τὴν σωρεῖν τῶν περιγραφῶν τούτων, αἵτινες πιθανῶς δὲν θὰ τοῖς εἰδῶν ἢ πολὺ συγκεχυμένην ἰδέαν τῶν πραγμάτων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμνημόνευσα τὸν τάφον τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ Γονζάλου τῆς Κορδύβης, ὃς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ μεταφράσω ἐπίσημόν τι ἔγγραφον, ἀρκετὰ περιεργόν, ἀναφερόμενον εἰς αὐτόν, ὅπερ μοι ἔδωκεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Ἱερωνύμου σκευοφύλαξ τις, θαυμαστῆς τῶν ἀπορρωμάτων τοῦ ἥρωος ἐκείνου.

Τὸ ἔγγραφον εἶνε συντεταγμένον ἐν αἰδοι ἀνεκδότου ὡς ἐξῆς :

« Ἐκαστον βῆμα τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ Δὸν Γονζάλου τῆς Κορδύβης, ἦτο μία ἐφοδος καὶ ἐκάστη ἐφοδος μία νίκη. Ὁ ταφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἱερωνύμου τῆς Γρανάδας, ἐστολίσθη διὰ διακοσίων σημαίων, ὑπ' αὐτοῦ κυριευθεῖσων. Οἱ φθονεροὶ ἀντίζηλοι αὐτοῦ καὶ ἰδίως οἱ Θησαυροφύλακες τοῦ βασιλεῖος τῆς Νεαπόλεως, ἐν ἔτει 1506, ἔπεισαν τὸν βασιλέα νὰ ζητήσῃ λογοδοσίαν ἐκ μέρους τοῦ Γονζάλου περὶ τῆς χρήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε τῶν μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα ἔλαβε παρὰ τῆς Ἰσπανίας διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ πολέμου, πράγματι δὲ ὁ Βασιλεὺς ὑπῆρξε τόσον μικρὸς ὥστε συνήνεσεν εἰς τοῦτο καὶ μάλιστα παρέστη αὐτοπροσώπως εἰς τὸ συνέδριον.

Ὁ Γονζάλος ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν ἐκείνην μεθ' ὑψίστης περιφρονήσεως καὶ ἐσκέφθη νὰ δώσῃ ἐν καλὸν μάθημα εἰς τοὺς θησαυροφύλακας καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ νὰ τοὺς διδάξῃ πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζονται ἓνα κατακτητὴν Βασιλείαν.

Ἀπῆντησε μετὰ μεγίστης ἀδιαφορίας καὶ ἀταραξίας ὅτι θὰ ἐτοιμάζε τοὺς λογαριασμοὺς διὰ τὴν ἐπαύριον καὶ θὰ ἀπεδείκνυε τίς ἐκ τῶν δύο ἦτο ὀφειλέτης αὐτὸς ἢ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅπερ ἰσχυρίζεται ὅτι τῷ κατέβηκε ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδας σκεῦδα ὡς πρώτην δόσιν, ὀγδοήκοντα χιλιάδας σκεῦδα ὡς δευτέραν δόσιν, τρία ἑκατομμύρια ὡς τρίτην, ἑνδεκά ἑκατομμύρια ὡς τετάρτην, δεκατρία ὡς πέμπτην, καὶ ἐξηκολούθει οὕτω μνημονεύων ποσὰ ὁ σοβαρὸς, ὁ ἐρρινόφωνος καὶ μωρὸς γραμματεὺς ἐπισημοποιῶν πράξιν τόσῳ σπουδαίαν.

Ὁ μέγας Γονζάλος ἐτήρησε τὸν λόγον του προσήλθεν εἰς τὴν δευτέραν συνεδρίαν καὶ ἐξαγαγὼν τὸ ὀγκώδες βιβλίον εἰς τὸ ὅποιον εἶχε σημειώσει τὰς δικαιολογίας του, ἤρχισεν ἀναγινώσκῃ μετὰ μεγάλῃ καὶ στεντωρεῖαν φωνῇ τὰ ἐξῆς :

Διακοσίας χιλιάδας ἑπτακόσια τριάκοντα ἑξ δουκάτα καὶ ἑνέκα βασιλικά εἰς τοὺς μοναχοὺς, εἰς τὰς μοναχὰς καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ νὰ περκαλέσωσι τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ θριαμβοῦ τῶν Ἰσπανικῶν ὀπλων.

Ἐκατὸν ἑκατομμύρια εἰς πτύα, σκαπάνας καὶ πελέκει.

Ἐκατὸν χιλιάδας δουκάτα εἰς πυρίτιδα καὶ σφαίρας.

Δέκα χιλιάδας δουκάτα εἰς ἀρωματικὰ χειρόκτια διὰ νὰ προφυλάσσωνται οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὴν δυσωδίαν τῶν πτωμάτων τῶν ἐχθρῶν, ἅτινα κατέκειντο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἐκατὸν ἑβδομήκοντα χιλιάδας δουκάτα εἰς ἀντικατάστασιν κωδῶνων, καταστραφέντων ἐκ τῆς συνεχοῦς κωδωνοκρουσίας διὰ τὰς διαρκεῖς νίκας ἡμῶν.

Πεντήκοντὰ χιλιάδας δουκάτα εἰς οἰνόπνευμα διὰ τοὺς στρατιώτας ἐν ἡμέρᾳ τινὶ μάχης.

Ἐν καὶ ἡμῖν ἑκατομμύριον δουκάτα πρὸς συντήρησιν αἰχμαλώτων καὶ τραυματιῶν.

Ἐν ἑκατομμύριον εἰς λειτουργίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Παντοδύναμον.

Τριακόσια ἑκατομμύρια εἰς μνημόσυνα διὰ τοὺς νεκροὺς.

Ἐπτακοσίας χιλιάδας τετρακόσια ἑνενήκοντα τέσσαρα δουκάτα εἰς κατασκόπους καί...

Ἐκατὸν ἑκατομμύρια διὰ τὴν ὑπομονὴν τὴν ὁποίαν ἔδειξα χθὲς ἀκούσας ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐζήτηι λογοδοσίαν παρ' ἐκείνου ὅστις τοῦ ἐχάρισε ἐν Βασίλειον.

Αὐτοὶ εἶνε οἱ περίφημοι λογαριασμοὶ τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, τὰ πρωτότυπα τῶν ὁποίων εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κόμητος τῆς Ἀλτιμίρας.

Εἰς τῶν πρωτοτύπων λογαριασμῶν μετὰ τὴν αὐτόγραφον ὑπογραφὴν τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ ὑπάρχει εἰς τὸ στρατιωτικὸν Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου, ὅπου φυλάσσεται μετὰ μεγάλης φροντίδος.»

(Ἔπεται συνέχεια).

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΡΑΜΣΗ

Αἰγυπτιακὸν εἰδύλλιον.

Ἐν μεγάλῃ πεδιάδι τῆς Ἀνω Αἰγύπτου φυλὴ τις ἱερατική ἐξ Αἰθιοπίας ἐλθοῦσα, ἐθεμελίωσεν ἐπὶ τῶν δύο ὄχθων τοῦ Νείλου τὰς ἑκατομμύλους Θήβας, τὴν ΚΕ' πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα. Ἡ πόλις αὕτη, ἀναθάλλουσα ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς ἐρήμου ὡς λωτὸς γιγαντιαῖος ἐπὶ τῶν ποταμίων ὑδάτων, κατέστη πόλις λαμπροτάτη ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς δεκάτης ἐβδόμης δυναστείας μέχρι τῶν τῆς εἰκοστῆς. Ἐκυριεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Καμβύσου καὶ ἐληλατήθη ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος.

Τὴν σήμερον δὲ κεῖται κατεστραμμένη, σωρὸς χαλασμάτων καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπικαθηνται τέσσαρες κῶμαι — ὡς τέσσαρες θῶες ἐπὶ βασιλικῷ τάφῳ. Ἡ Κερνάκ κατέχει τὸ τμήμα, ὅπερ πόλις τοῦ ναοῦ ἱερονόμαζεται. Ὑπὲρ τὰς καλύβας τῶν Φελλάχων τὰς ἐκ πηλοῦ καὶ λεπτοῦ τετρίμυρον ἀχύρου κατασκευασμένους σῶζονται ἐτι εἰς τὸ πείσμα τῶν αἰώνων καὶ τῆς ἀγριότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν σεισμῶν λείψανα μνημείου λαμπροτάτου. Αἰθουσα δηλονότι εὐρεῖα, ἔχουσα μῆκος ποδῶν 419 μετὰ 134 κιώνων, ἥτις ἐχρησίμευεν εἰς τὰς γενικάς συνελεύσεις τῶν Πανηγυρίων, καὶ ὁ Πελώρις καὶ κεκολωμένος ἀνδριάς Ραμσῆ τοῦ Μεγάλου, β' βασιλέως τῆς ΙΗ' δυναστείας, ἵσταται ἐτι ἐν τῷ μέσῳ — περιβεβλημένος ὑπὸ τῶν μυστηριωδῶν ἐμβλημάτων καὶ τῶν ἀνυδῶν σφίγγων τῶν ἐχουσῶν λείοντος σῶμα καὶ προτομὴν γυναικός. Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τοῦ Κερνάκ κατῴκει μετὰ τῆς μητρὸς τῆς μεγαλόσωμος καὶ εὐμερροτάτης νεῆνις Φελλαχίς, ὀνόματι Νεφίς, τὴν ὁποίαν πάντες ἐπωνόμαζον κόρην τοῦ Ραμσῆ, διότι εἶχεν ἐν τῇ ὄψει ὁμοιότητά τινα πρὸς τὸν ὁμώνυμον αὐτῇ Φαραῶ. Παρὰ τοὺς πόδας λοιπὸν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ραμσῆ διημέρευεν, ἔχουσα παρ' αὐτῇ καλῆθιν ἐκ φύλλων φοῖνικος πεπλεγμένον καὶ πλήρες χειμωνικῶν, καὶ ἀναμένουσα τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς σοφοὺς αἰγυπτιολόγους.

Ἡμέραν τινὰ ἀπὸ τοῦ παλατίου Γουρνάχ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Νείλου ὄχθης ἐρᾶν κατεπλέον πλοῖαριον ἐρχόμενον πρὸς τὴν δεξιάν ὄχθην, φέρον δύο Ἀγγλους νεαροὺς, ἄνδρα καὶ γυναῖκα, διερχομένους τὴν πρώτην τῶν γάμων τῶν περιόδων. Ἀποβιβασθέν τὸ νεκρὸν ζεύγος διέβαινε τὸ μικρὸν δάσος τῶν φοινίκων, καὶ διὰ τῶν ἐρειπίων τῶν πυλώνων εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἶθυσαν, ἵνα περιπατήσῃ καὶ θαυμάσῃ.

Ἡ φελλαχίς, ἡ κόρη τοῦ Ραμσῆ, ἵστατο ἐκεῖ που ὀρθία ἐπὶ ἐπιστυλίου ἐν μέτρον ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους, οὐ μακρὰν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐστηριγμένα ἔχουσα τὰ νῶτα ἐπὶ τοῦ τοίχου παρ' αὐτῇ ἔκειτο τὸ ὀπωροφόρον καλάθιον τῆς. Ἐθεώρει δὲ τοὺς περιηγητὰς προσερχομένους, ἐν στάσει ἀφελῇ καὶ θαυμασίᾳ. Ὑψηλὴ, ραδινὴ καὶ λιγυρά, μόνον ἐνδύμα ἐφόρει ὑποκάμισον βαμβάκινον κυανοῦ χρώματος ἀνευ χειρῶν καὶ ἀφελῶς ἄμα δὲ καὶ ἀμελῶς ἀνοικτόν

ἐμπροσθεν κατὰ τὸ στήθος, τοῦ ὁποίου τὰ δύο τορνευτὰ μῆλα ὡς τὰ τῶν μαρμαρίνων σφίγγων ἀνείχον τὸ ὕψωμα καὶ ὑπεφαίνοντο ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν δεκαοκτῶ αὐτῆς ἐτῶν — τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας τῶν γυναικῶν τῆς Αἰγύπτου — καὶ οἱ λαμπροὶ γυμνοὶ βραχίονες ἀνυψοῦντο ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς.

Ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν συμπεπλεγμένων πρὸς τὸν τοῖχον ἐστήριζεν ἡ κόρη, ὡς ἐπὶ ἀπαλοῦ καὶ χλιαροῦ προσκεφαλίου, τὴν ὑπὸ πυκνῆς καὶ ἀγρίας πῶς κόμης περιστεμεμένην κεφαλὴν τῆς, καὶ ὡς ἀγάλματος χαριέστατος τράχηλος ὑπεβάσταζε τὴν κεφαλὴν ἐκείνην ὀλίγον πλαγίως κεκλιμένην.

Τὸ πρόσωπον ἦτο ὠοειδές, λεῖον καὶ εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου τῶν βασιλέων τῶν Ὑψηλῶν, ὅπερ κατέστησε πορφύροχρουν ἢ σμῖλιν τοῦ τεχνίτου καὶ τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτῖνες. Τὸ στόμα θαυμασίως ἐσφισμένον καὶ ἐλαφρὰ ἡμιάνοικτον ὑπέφαινε μεταξὺ τῶν εὐτραφῶν κοκκίων χειλέων τῆς ὀδόντας λευκοτάτους καὶ στιλπνοτάτους. Τὰ μεγάλα λαμπρόντα καὶ ἡμικλειστά ὄμματα τῆς ἐσκιάζοντο ὑπὸ μακρῶν μαύρων βλέφαριδων ὑπὸ πλατύτατα καὶ ἀνεπαίσθητως καμνωτὰ βλέφαρα κανονικώτατα. Ἀπὸ τῶν ὧτων τῆς κόρης ἐκρέμαντο δύο ὑπερμεγέθεις κρίκοι χάλκινοι, καὶ ἄλλοι δύο κρίκοι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεταλλοῦ ἐκροτάλιζον περὶ τὰ σφυρὰ τῶν ποδῶν τῆς.

Ἡ Νεφίς περετῆρει προσερχομένους τοὺς δύο περιηγητάς, μάλιστα δυναμένη νὰ κρατῇ ὀρθίαν τὴν κεφαλὴν τῆς, τὴν ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου νεναρκωμένην. Ἀλλὰ βαθυμῆδον ἡ νέα Φελλαχίς καθίστατο προσεκτικώτερα καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτηται.

Ὁ νέος Ἀγγλος ἦτο εὐρωστός καὶ εἶχε ζωηράν φυσιογνωμίαν, τοῦναντίον δὲ ἡ συνοδὸς τοῦ ἦτο ξανθή, ἄχρυσ, ἰσχνή τὸ σῶμα καὶ ἄσχημος τὸ πρόσωπον. Ἡ Νεφίς συγκρίνουσα τὸ πλησιάζον ζεῦγος, ἐσκέπτετο ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ἦτο ἄξιός νὰ συγκριθῇ κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν πρὸς τοὺς Φαραῶ τῆς Κερνάκ, ἀλλ' ἡ γυνὴ τοῦ οὔτε ὕψους εἶχε, οὔτε εὐμορφίαν ἀνταξίαν τοῦ ἀνδρός τῆς. Βέβαια αὐτὸς ὁ Φράγκος δὲν θὰ τὴν ἀγαπᾷ, καὶ ὡς φαίνεται ἡ μεγάλη τῆς προῖξ θὰ τὸν ἐδελέασε.

Καθ' ὅσον δὲ τὸ ζεῦγος προσήρχετο, τὸ πρόσωπον τῆς Νεφίδος ἐνεψυχῶτο, τὰ χεῖλη τῆς ἔτρεμον, τῶν ὀφθαλμῶν τῆς αἱ κόραι ἐσπινθηροβόλουν· ἡσθάνετο ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς τὸ αἶμα σφοδρῶς κινούμενον καὶ κοχλάζον, καὶ διὰ μιᾶς ἠγάπησε τὸν ἄνδρα καὶ ἐμίσησε τὴν γυναῖκά του. Ὁ ἔρωσ διέσπελλε τὰ βλέφαρά τῆς, καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ περιφρόνησις ἀνύψου τὰς γωνίας τοῦ στόματός τῆς. Καὶ ὅτε οἱ δύο Ἀγγλοι ἦλθον πλησίον ἐνώπιον αὐτῆς, κατεβίβασε τοὺς βραχίονας καὶ ἐκύτταξε τοὺς ξένους μετ' ἀγριωποῦ βλέμματος, λησμονήσασα νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς τὰς ὁπώρας τῆς, ὡς συνήθως ἔακμνε πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς περιηγητάς.

Ὁ νεαρὸς Ἀγγλος περετῆρει θαυμάζων τὴν κόρην ταύτην τῆς γῆς τῶν Φαραῶ, τῶν ὁποίων αὕτη εἶχε τοὺς μεγαλοπρεπεῖς χαρακτῆρας καὶ τὴν πλαστικὴν ἀβρότητα τοῦ σώματος. Ἡ δὲ Νεφίς ἵστατο ἀκίνητος καὶ ἔχαιρεν ὡς παιδίον καὶ ἠγάλλετο, βλέπουσα μετὰ συγκινήσεως ὅτι ὁ ξένος τὴν περετῆρει καὶ τὴν ἐθαύμαζεν.

Ἀλλ' ἐν τῷ στήθει τῆς λαίλαψ ἔρωτος ἐγκεκλεισμένη, καθίστα ταχύτεραν τὴν ἀναπνοήν τῆς· ταύτοχρόνως δὲ ἐξ ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐφοίσε τὸ χάλκιο χρῶμα ἅμα καὶ ἐπίχρυσον δέρμα τῆς.

— Πόσον θὰ μὰς πωλήσης; ἀπ' αὐτά; τὴν ἠρώτησεν ὁ νεαρὸς Ἀγγλος δεικνύων τὰς ὁπώρας.

— Δὲν τὰ πωλῶ, ἀπεκρίθη ἡ κόρη, τὰ δίνω χάρισμα εἰς ἐσένα μόνον.

— Δός μας τὴν χεῖρά σου νὰ ἀναβῶμεν αὐτοῦ, ὅπου ἔχεις τὸ καλὰθίόν σου.

Ἡ νεανὺς οὐδὲν ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐπιστυλίου, ἐφ' οὗ ἵστατο, ἔκυψε, καὶ προθύμως ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν νέον

Ἀγγλον. Αἱ κόραι τῶν ὀμμάτων τῆς ἐξήστραψαν ὑπὸ χάρες, ἐνῶ καυστικὸν ἐρύθημα ἐπορφύρου τὰς παρειάς τῆς.

Ἀφ' οὗ ὁ νέος ἀνέβη, ἔτεινε τότε καὶ ἡ Ἀγγλὶς τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἡ Νεφίς ἐδιπλασίασε τὸ περιφρονητικὸν σχῆμα τῶν χειλέων τῆς, ἔπειτα δὲ ἀπέσπασεν ἓνα τῶν μεγάλων χαλκίων κρίκων τῶν ὧτων τῆς, τὸν ἐσφίγγε διὰ τῶν τεσσάρων τῆς δακτύλων καὶ τὸν ἔτεινε πρὸς τὴν ξένην, μὴ θέλουσα κἄν νὰ ἐγγίσῃ τὴν χεῖρά τῆς.

Τότε δὲ σκέψις ἀγρία διήλθε τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ συνέσπασε τὸ πρόσωπόν τῆς. Ἐὰν αἰφνης ἄφινε τὸν κρίκον, θὰ ἐπιπτε κατὰ γῆς ἡ Φράγκα ἐκείνη ἡ μυσαρὰ καὶ δυσειδεστάτη — θὰ ἐφρονέυετο βεβηλῶς, καὶ τότε ἐκεῖνος θὰ ἔμενεν ἐλευθερός — καὶ ἤθελε τὴν ἀγαπήσῃ ἴσως αὐτήν, τὴν εὐμορφον κόρην τῆς Αἰγύπτου, τὴν κόρην τοῦ Ραμσή!...

Ἀλλ' ὁ φρικάλιος οὗτος πειρασμὸς διήρκεσε μάλιστα μίαν ριπὴν ἀστράπτῃς, ἡ δὲ νεαρὰ Ἀγγλὶς ἵστατο ἤδη παρὰ τῇ Αἰγυπτίᾳ κόρῃ, ἔχουσα τοὺς βραχίονας ἐσταυρωμένους ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ συζύγου τῆς. Ἡ Νεφίς ἡσθάνετο τὴν καρδίαν τῆς πιεζομένην ὑπὸ σφοδρῆς λύπης.

Ἡδὲ οἱ ξένοι ἡδύναντο προχωροῦντες κατὰ μῆκος τοῦ ἐπιστυλίου νὰ φθάσωσιν εἰς μέρος χαμηλότερον καὶ νὰ καταβῶσιν ἄνευ τῆς βοηθείας τῆς Νεφίδος, ἥτις ἐκράτει ἐτι τὸν μέγαν χαλκινὸν κρίκον τῆς διὰ τῶν τρεμόντων δακτύλων, καὶ περετῆρει μετὰ παραφύρου βλέμματος τὸν ξένον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς· ὡς δορκὰς δὲ ἐρωτιῶσα τὸν ἐπλησίασε, καὶ ἀπᾶσσε τὴν χεῖρά του διεπέρασεν εἰς αὐτήν ὡς βραχιόλιον πὸν κρίκον τῆς καὶ τῷ εἶπε:

— Νὰ τὸ φυλάξῃς αὐτό. Ἴσως καμμιά φορὰ εἰς τὴν πατρίδα σου ἐνθυμηθῇς τὴν Νεφίδα, τὴν κόρην τοῦ Ραμσή, διότι σὺ εἶσαι ἡ ψυχὴ τῆς καὶ τὸ φῶς τῆς.

Καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἦτο γλυκυτάτη καὶ ὑποτρέμουσα.

Ἐμειδίσαν οἱ ξένοι, ὁ ἀνὴρ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ νόμισμα χρυσοῦν καὶ τὸ ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς ὀραίας Αἰγυπτίας, ἥτις ἐμειδίασε καὶ αὐτῇ, ἀλλὰ μειδιάμα ὀργῆς καὶ πικρίας, καὶ ἐξεσπενδόνισε τὸ χρυσοῦν νόμισμα εἰς τὸ μέσον τῶν ἀβαντῶν ἐρειπίων ἐνθα καὶ ἐχάθη.

— Ἐγὼ δὲν σοῦ τὸ ἐπούλησα, σοῦ τὸ ἐχάρισα. Ἡ καρδία μου εἶνε δύο κρίκοι, καὶ σὺ ἔχεις τώρα εἰς χεῖρας σου τὸν ἓνα, τὸ ἡμισυ τῆς ζωῆς μου.

Ὁ νεαρὸς Ἀγγλος περετῆρησε μετὰ συμπληθείας τὴν νεανίδα ἐν ᾧ ταυτοχρόνως ἡ Ἀγγλὶς διέστρεφε τὸ πρόσωπον ἐκ δυσανεσκειᾶς καὶ ἐφαίνετο ἐτι δυσειδεστέρα. Ὁ Ἀγγλος τρέμων ἐσφίγγε τὴν χεῖρα τῆς Νεφίδος καὶ ἀπεμακρύνθη μετὰ τῆς συζύγου τοῦ συνους καὶ συγκεκριμένου.

Ἡ δὲ Νεφίς ἐπανελάβε τὴν προτέραν πρὸς τὸν τοῖχον θέσιν τῆς τὴν κεφαλὴν ἔχουσα κεκλιμένην καὶ ἐστηριγμένην ἐπὶ τῶν δύο τῆς χειρῶν. Ὀλίψις ἄρρητος ἐπεκάθητο ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς, ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς σπινθηροβόλουντες ἀλλ' ὕψος, παρηκολούθησαν τὸν νέον Ἀγγλον κατευθυνόμενον πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ Νείλου.

Οἱ Ἀγγλοι ἐξηφανίσθησαν καὶ διὰ παντός.

Ἡ Νεφίς διὰ τοῦ θλιβεροῦ καὶ περιπαθοῦς ἐκείνου βλέμματος τῆς τοὺς παρηκολούθει νυκτὸς καὶ ἡμέρας διὰ μέσου τῆς ἐρημωθείσης πεδιάδος.

Μέχρι τῆς ἐσπέρας ὁ ὀφθαλμὸς τῆς παρέμεινε προσηλωμένος ἐκεῖ κάτω, χωρὶς νὰ τὴν ἀναγκάσῃ ὁ ἥλιος νὰ προσφύγῃ κἄν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ραμσή ἢ νὰ καταβιάσῃ τὰ βλέφαρα.

Ἐκτοτε ἡ δύστυχος καὶ ὑπερήφανος Φελλαχίς παρατηρεῖ τὸν ὀρίζοντα, τὸν ἄοριστον καὶ ἀπώτατον, ἐνθα περιπλανᾶται ὁ μυχιαίτατος τῆς καρδίας τῆς διαλογισμὸς.

Καὶ ὅτε πλησίον τῆς μητρὸς τῆς ἐπιστατῇ εἰς τὴν διὰ τῆς ξηρᾶς τῶν βουβάλων κόπρου ἐψησιν τοῦ ἄρτου ἢ πορεύεται ἐν μέσῳ τῶν ὀμηλικῶν τῆς νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ Νείλου διὰ τοῦ πηλίνου σταμνίου τῆς, ἡ μήτηρ τῆς καὶ αἱ σύντροφοὶ τῆς ἀπευθύνουσι βλέμματα συμπαθῇ ἐπὶ τοῦ μόνου κρίκου,

τὸν ὅποιον φέρεται ἀπὸ τοῦ ὠτίου της, διότι ἡ Νεφές οὐδέποτε ἠθέλησε πλέον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐλλείπον ἐνώτιον.

Εἰς τὸν νέον καὶ εὐμορφον ξένον τὸ ἐχάρισε πράγματι μετὰ τοῦ ἡμίσεος τῆς ζωῆς της, ὡς εἶχε ρητῶς ὑποσχεθῇ.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν).

*

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ

2.000 ΒΙΒΛΙΑ 2.000

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Πλουτίσαντες τὸ ἡμέτερον **Βιβλιοπωλεῖον** δι' ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Βιβλιοπωλῶν πωλουμένων βιβλίων, ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ, ΝΟΜΙΚΩΝ, ΙΑΤΡΙΚΩΝ, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ, ΛΕΞΙΚΩΝ καὶ νεωτέρων ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ, ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΩΜΩΔΙΩΝ καὶ διαφόρων ἄλλων ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, συγκεντρώσαντες δὲ καὶ κατὰτάξαντες ταῦτα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν καὶ εἶδος μὲ τὰς αὐτὰς ὡς καὶ παρὰ τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν πωλουμένων τιμὰς καὶ εἰς ἴδιον **Τιμοκατάλογον**, ἀποστέλλομεν αὐτόν

ΔΩΡΕΑΝ

παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸν χρησιμώτατον τοῦτον Τιμοκατάλογον παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται :

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.

Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

ἀνακινισθὲν ὁλόκληρον διὰ νέων καὶ ὁλως ἐκλεκτῶν καὶ διαφόρων εἰδῶν στοιχείων ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ ρέκτου κ. ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, τοῦ ὁποῦ τὰ στοιχειοθετήρια διευθύνει ὁ κάλλιστος παρ' ἡμῖν τεχνίτης κ. Μηλιάδης, ἀναλαμβάνει εἰς ἀνδράποδο τυπογραφικὴν ἐργασίαν, ὑποσχόμενον ἄκραν φιλοκαλίαν καὶ πρὸ πάντων

τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝ 31^{ΗΝ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1891

τοῦ Ζ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος Η' ἔτους, ἐπίσης καὶ οἱ ὀλίγοι καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ παρελθόντος.

Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀποτείνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν, ὅσοι μέχρι τοῦδε δὲν ἀπέστειλαν τὴν ἐξῴφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ των. Εἶνε καιρὸς πλέον.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 10

Μόνον εἰς τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς αἱ ἐξῆς ἡμῶν ἐκδόσεις :

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ μετὰ εἰκόνων, ἔτος Α' Φρ. 6	
» » » » Β' » 6	
» » » » Γ' » 8	
» » » » Δ' » 8	
» » » » Ε' » 8	
» » » » ΣΤ' » 8	
» » » » Ζ' » 8	

ΣΗΜ. Τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, εἶνε περιοδικὸν πρὸ ἑκαετίας ἐκδιδόμενον, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθησαν καὶ δημοσιεύονται τὰ ὠραιότερα καὶ καὶ δραματικώτερα Μυθιστορήματα καὶ τὰ χαριέστατα διηγήματα, μεταπεφρασμένα καὶ πρωτότυπα. Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἀπαρτιζομένη ἐξ 620 τυπογραφικῶν φύλλων, κοσμουμένων ὑπὸ 350 μεγάλων εἰκόνων ἐν Παρίσις ἐξεργασμένων, ἀποτελεῖ ὁλόκληρον Μυθιστορικὴν Βιβλιοθήκην. Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσιν ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν Ἐκλεκτῶν, παρὰχώρουμένῃ αὐτὴν ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν 52 φράγκων, ΔΙΑ ΜΟΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 40.

ΤΑ ΔΥΟ ΔΙΚΝΑ, μυθιστορία Αἰμ. Ρισβούργ, τόμ. 4 Φρ. 1,60	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνυάλη » 2 —	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Γεωρ. Βαλαζάνη » 50	
ΑΝΤΩΝΙΝΑ, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμά, νιού . . . » 2 —	
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μυθιστορία ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου » 2 —	
ΜΙΚΟΛΑΣ ΣΙΓΑΛΟΣ, μυθιστ. ὑπὸ Γ. Ξενοπούλου » 2 —	
ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ, ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου » 50	
ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, μυθιστορία Γεωργίου Σάνδης, μετὰ φράσεις Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίσης » 1,50	
ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, μυθιστορία Ἰωάν. Βαλέρη, μετὰ φρ. Ἀντωνίου Φραγκοσίλη » 2 —	
Η ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΗ, μυθιστ. Α. Matthey μετὰ 13 μεγάλων εἰκόνων » 1,20	
ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, μυθιστ. Καρόλου Μερουβέλ, μετὰ 28 μεγάλων εἰκόνων » 2,80	
Ο ΛΗΣΤΗΣ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμά, πατρός μετὰ μεγάλων εἰκόνων » 50	
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΥ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμά, τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 960 μεγ. σελίδων » 6 —	
ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, μυθιστορ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τῶν Ἀπομνημονευμάτων Ἰατροῦ), τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 720 μ. σελίδων » 4,50	
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ-ΠΙΤΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τοῦ Περιδεραιίου τῆς Βασιλίσσης) τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 544 μεγάλων σελίδων . . . » 3,50	
Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τοῦ Ἀγγέλου Πιτοῦ) τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 1260 μεγάλων σελίδων . . . » 10 —	
Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμά (συνέχ. τῆς Κομήσσης Σαρνύ) τόμος εἰς μέγα 8ον ἐξ 260 μεγάλων σελίδων . . . » 3 —	

ΣΗΜ. Ἡ κατὰ φυλλάδια ἐκδοσις τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ἰππότη τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος. Ὁλόκληρος ἡ σειρὰ ἀποτελομένη ἐκ τῶν : Ἰατροῦ Ἀπομνημονευμάτων, Περιδεραιίου τῆς Βασιλίσσης, Ἀγγέλου Πιτοῦ, Κομήσσης Σαρνύ καὶ Ἰππότη τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, θὰ τιμᾶται φρ. 27. Ὁ ἀποστέλλων ΜΟΝΟΝ ΦΡ. 20 λαμβάνει τοὺς ἡδη ἐκδοθέντας τόμους καὶ τὰ ὀλίγα ἐκδοθῆσόμενα φυλλάδια τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ἰππότη τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου τοῦ γόντου Ἀλεξάνδρου Δουμά, ἐν ᾧ ἐξεκρίσθη ὁλόκληρος ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Σὺν τῇ αἰτήσει προκαταβάλλεται καὶ τὸ ἀντίτιμον.

Τυπογραφεῖον «Κορίννης», ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.